

Hvad er meningen?

Indledning: Hvad er meningen med mit liv?

Hvis jeg nu spurgte dig: Hvad er meningen med dit liv? Ville du så have et prompte svar? Nogen af os ville måske komme med et svar, vi engang har lært eller læst os til, men som aldrig rigtig er blevet til virkelighed for os. Mange danskere vil svare, at der ikke er nogen højere mening andet end ligesom at leve livet. Og sandheden er vel, at de fleste af os i virkeligheden lever vores liv uden nogen højere mening eller med en mening, vi ikke rigtig vil være ved: F.eks. at tjene flere penge eller blive interessant i andres øjne. Prestige, anerkendelse eller bare have det sjovt.

Jeg snakkede med min far på 74 år for et par uger siden om at han er i den situation at han har en del venner, der er ældre end ham. Det betyder, at nogle er døde mens andre er på plejehjem (besøg hos Birthe), og det sætter livet i perspektiv. Spørgsmålet om ens eftermægle bliver meget aktuelt. Og han sagde til mig, at efter alle de begravelser, han efterhånden har været til, så havde han fundet ud af, at der er nogen man husker mere end andre, og det er de mennesker, der er noget for nogen andre. Som han sagde: Dem, der bare sidder og glor fjernsyn, dem husker man ikke.

Og jeg tror, at selvom mange af os måske ikke i vores hverdag tænker så meget over hvad meningen med vores liv er, så er det et spørgsmål, der alligevel aldrig forlader. Vi har kun et liv og vi vil nødig sidde på plejehjemmet og sige: *Mit liv gik op i lutter tilløb til at leve.* Søren Kierkegaard. Vi vil gerne kunne sige som Paulus: *Jeg har kæmpet den gode kamp, fuldført løbet og bevaret troen.* Paulus' Andet Brev til Timoteus 4,7

Alt imens den ene dag tager den anden så gør vi os måske nogen af de samme tanker, som Rob Bell gør sig på den film, vi indledte gudstjenesten med:

Hvad vil det sige at leve sådan som Gud skabte mig til at leve?

Hvis Guds måde at leve på er den bedste, hvorfor er det så så svært?

Hvordan kan jeg hjælpe Gud med at tage sig af denne verden?

Betyder det jeg gør noget ud i evigheden?

Gør de valg, jeg træffer nu, mig til det menneske jeg vil være ud i evigheden?

Hjælper min tro mig til at forstå den verden vi lever i?

Gør min tro livet nemmere eller sværere at leve?

Hvor ser jeg Gud i denne verden?

Er der fingeraftryk fra mig i denne verden? Hvilke?

Mt 25, 14 - 30

Jesus fortalte engang denne lignelse:

Der er ikke nogen tvivl om, at hvor lidt eller hvor meget du spekulerer over, hvorfor du overhovedet er her, hvorfor du skulle fødes, om der er nogen som helst tanke bag, så er Gud, som har opfundet dig, meget mere optaget af det. Han har skabt dig med en hensigt, tvivl ikke på det. Og denne her lignelses budskab til os er at: *Ingen kan med rette sige: Jeg kan ikke bruges til noget, og derfor nøjes jeg med at "grave et hul", hvori jeg så gemmer Guds nåde. At tro og at være tro – de to ting hører uadskilleligt sammen.*

Kendis eller Guds medarbejder

Måske har du det ligesom mig. Jeg har mange forbilleder, som jeg ser op til. Dorit Otzen, som var leder af RI, og som jeg har haft mulighed for at lære at kende. Hun har gjort en kæmpe forskel for så mange prostituerede kvinder igennem så mange år. Hvor ville jeg gerne være lige så effektiv. For tiden læser jeg en biografi om Dietrich Bonhoeffer, som på en meget gudfrygtig måde værnede om kirken som Kristi legeme under Hitlers diktatur og til sidst blev henrettet på den bekostning. Han kæmpede for at kirken kun skulle have én herre, og at den herre skulle være Gud og ikke Hitler. Og jeg tænker: Sådan ville jeg gerne leve! Sikke et eftermæle! Og måske har du også nogen, som du tænker: Sådan vil jeg gerne være! Bare jeg var lige så dygtig eller talentfuld som ham! Mange af os vil endda gerne være noget særligt. Det er ikke nok at være et fint menneske. Mange mennesker synes, det ypperligste i tilværelse må være at blive kendt.

Men Guds tanke med dig er ikke først og fremmest, at du skal være et talent eller en helt, eller at dit navn kommer med i et leksikon, eller at der kommer mange hits på dig, hvis man googler dig. Nej Guds tanke med dig er beskrevet i denne lignelse: Du har fået noget betroet af Gud, og det er tanken at du skal omsætte dette, og leve dit liv i partnerskab med Gud. Paulus siger: *Vi er Guds medarbejdere* Paulus' Første Brev til Korinterne 3,9. Som Curtis sagde i søndags: Gud har valgt at gøre *alt* gennem mennesker. Moses skulle slå på klippen, for at vandet kom ud. Gud gjorde det ikke før! CS Lewis: *Gud kunne, hvis han valgte det, reparere vores kroppe mirakuløst uden mad; eller give os mad uden hjælp fra landmænd, bagere og slagtere; eller viden uden hjælp fra lærde; eller omvende mennesker uden missionærer. I stedet tillader han jord, vejr, dyr og muskler og menneskers sind og viljer at samarbejde med ham i udførelsen af hans vilje. "Gud" sagde Pascal, "gav sine skabninger bøn for at de kunne få den værdighed at have indflydelse". Tilsyneladende gør Gud ikke noget alene, når han kan uddelegere det til sine skabninger.*

Livets dans med Gud

Så hvis du vil finde ind til meningen med dit liv - og jeg ved mange mennesker er desillusionerede og deprimerede, fordi de synes tilværelsen er ulidelig tom og uden mål og mening. Jeg har selv haft en personlig krise over det her, for en del år tilbage - så lev dit liv i partnerskab med Gud. Og hvad vil det sige? Vil det så sige, at jeg skal tage mig voldsomt sammen, selvom jeg faktisk er gået ned med stress eller ligger i skilsmisse eller har migræne? Nej, det vil bare grundlæggende sige, at du må leve dit liv i bøn. For i bønnen lader Gud det, som er på hans hjerte, smitte af på dit hjerte. Bøn er jo ikke at fortælle Gud noget, han ikke er klar over, men at tale det tilbage til Gud, som han allerede selv ønsker at gøre i denne verden.

Det Gud egentlig gør, når han inviterer dig til at blive hans barn (IDAG??), er, at han inviterer dig op til en dans. Jeg blev tvunget til at gå til to ting som barn: Grønspejder og dans. Jeg har faktisk vundet bronzemedalje i vals, så kom ikke her! Men til dans lærte jeg, at der er én der fører (det var aldrig mig), og så er der en, der følger med (det var det, jeg var god til). Dit liv var tænkt som en dans med Gud, hvor Gud er herren, som fører dig i dansen. (Billeder. Illustrerer livsglæde)

Men nogen af os tror, at når vi bliver Guds børn, så gælder det om at få projiceret vores bedste ideer til dansetrinene i vores liv op på Gud og bede ham om at velsigne dem. Men så danser vi ikke vals, hvor herren har fast greb om damen og leder hende rundt på dansegulvet, uden at de træder hinanden over tæerne. Så er vi over i en helt anden slags dans (Billeder: Individuel discodans!). Jeg kan huske, at jeg i den samme periode var til en skoleafslutning på min mors skole og mens forældrene sad og snakkede i en sal, var der diskotek i gymnastiksalen. Og min veninde og jeg dansede meget simpelt fra side til side, mens vi måbende gloede efter de store piger, som dansede meget avanceret. Jeg kan særligt huske en, der dansede i store buer frem og tilbage fra sin dansepartner med en sådan overlegenhed, at de nogle gange blev helt væk fra hinanden! At tro eller at leve som Guds barn er ikke at danse sådan med Gud. Nej så ensomt havde Gud slet ikke tænkt, at dit liv skulle være. Han ønsker at drage dig ind til sig. Lægge det, der er på hans hjerte på dit hjerte, sådan at du i tæt partnerskab med ham kan omsætte, dine talenter til hans ære.

Selvtilfredshed hindrer os i at dansen med Gud

Men ved I hvad vores problem ofte er med at finde ind i denne dans, dette partnerskab og overvinde, at vi måske ikke altid er i stødet til at danse de trin, og bede de bønner, som Gud inviterer os til at bede? Det er selvtilstrækkelighed! Den tjener, som havde gravet sin herres penge ned i jorden sagde: Det må være fint med den sæk her, jeg behøver ikke gøre mere ud af det. Eller med andre ord: Nu er jeg kommet til tro, så er det vel fint. Men Gud ønsker ikke, at dit liv bare skal være et tilløb, hvor du stopper, når du når startlinjen. Han vil løbe med dig helt til målstregen!! Han vil, at du skal køre den hjem. Fortsætte med at bede! Få det hele med! Få så meget afkast af det, du har fået betroet, som muligt.

Det handler om at finde ind i den mening med dit liv, som findes i dansefatning med Gud og bede ham vise dig, hvad der er hans vilje. Jeg ved, at enhver af os der sidder her, står

overfor at tage en masse forskellige beslutninger og har desperat brug for Guds visdom til at manøvrere i livet: Skal vi få et barn? Skal jeg tage dette job? Skal jeg låne min ven disse penge? Skal jeg købe denne lejlighed? Skal jeg date denne person? Skal jeg involvere mig i denne her tjeneste? Og I alt dette inviterer Gud dig til at danse vals og ikke disco med ham! Han vil tale til dig gennem sit ord, gennem sin ånd, gennem andre mennesker, hvis du bare vil danse tæt nok.

Det gunstige øjeblik

Det handler ikke om at finde lige præcis min unikke, overordnede funktion her i tilværelsen, som så kan give mig den identitet, jeg synes kunne være sej. Det, som du kan være unik ved. Du ER unik for Gud og dermed er du i sandhed helt unik og fantastisk. Det behøver du slet ikke at bekymre dig om. Det, det handler om, er at leve i partnerskab med Gud og bruge *det gunstige øjeblik*, som han giver os hele tiden. Det, som i NT hedder en *kairos-begivenhed*. Det som Kierkegaard beskriver som *"der hvor evigheden berører tiden"* i stort og småt. Der er stort og småt, som Gud lige havde tænkt, at du skulle tage dig af. Det kan handle om at du skal forsvare en, der bliver bagtalt på dit arbejde. Det kunne handle om, at du skulle være en, de andre virkelig kan regne med i din netværksgruppe. Historie: Carsten og jeg var ude at gå en tur for et par uger siden og mødte en dame på ca 60 år der stod og klamrede sig til et hus. fuld, kunne ikke finde hjem, huske adresse, meget tung, søn hang på væggen, gav hende vand. Kop: Verdens bedste mor: "I er de sødeste mennesker, jeg har mødt!". Når Gud fører dig til højre så følg med i en glidende, fri og smuk bevægelse. Så kan det være, du vinder Guld og ikke kun bronze! Der er så meget, der er på Guds hjerte, som han havde tænkt at lige DU, fordi du er, den du er, med din baggrund, dine evner, din personlighed, dine erfaringer skal sige eller gøre!

Ved I hvad? Mange mennesker er meget interesserede i at lære Gud at kende, men føler voldsom væmmelse med den spændetrøje, vi så tænker, der følger med forbinder. De forbinder Gud med moral og regler, og hvad der er rigtigt og forkert at gøre. Men det at leve *helligt* handler ikke om livsfjendske regler, men om at udforske hvad, den mening med mit liv, som vi sådan længes efter at finde frem til, er!!

Gud leder dig igennem udfordringer

Og så en anden ting: Måske har du nogen udfordringer i livet. Noget der ikke fungerer. Det kunne være dit ægteskab, det kunne være dit selvværd, det kunne være bitterhed eller vrede. Hvad gør du ved det? Jeg selv har lyst til at finde en hurtig løsning, en samtale med en sjælesørger el.lign., som kan give mig løsdordet! Men hvad jeg har fundet ud af ift. ændringer og løsninger, der holder i mit liv, er, at det handler om at tage dansefatning om Gud og lade ham lede mig og hjælpe mig og give mig styrke igennem det trin for trin. Bibelen kalder ofte dette for at vandre med Gud, men det kunne ligeså godt være en dans: Det er fuldstændig ligesom da jeg lærte vals hos fru Hørning: Højre fod, venstre fod, Højre fod, venstre fod, Højre fod, venstre fod, et sache og gå gå. Ændringer i vores liv foregår ved at vi lader os lede af Gud trin for trin.

Hvis du f.eks. skulle lide af lavt selvværd, så stå op om morgenen og sig: TAK Gud, fordi jeg er dit elskede barn, jeg er værdifuld, jeg er ikke nogen taber, jeg behøver ikke måle mig med de andre. Og det samme siger du så på cyklen til skole, i frokostpausen, på toilettet, når vi bliver bagtalt, når vi bliver fyret, når du bliver forfremmet, når du skal til familiefest... Højre fod, venstre fod, trin for trin sammen med Gud – og så vil Gud føre dig trofast ud af problemet.

Ikke alle, men mange af vores problemer handler slet ikke så meget om, at vi skal lære os selv at kende, opdage hvad vi har fornægtet, teste os selv i alle damebladene. Mange gange så bliver vi bare alt for opslugt af at finde ud af, hvem vi selv er og hvordan vi virker. Om vi er ENFJ i Myersss Briggs. Åh vi synes det er så vederkvægende for vores sjæl at møde nogen, der kan fortælle os noget om os selv. Mange af os er helt fascineret af os selv. Åh fortæl mig mere! Hvor ER det dog interessant. Og det er også fint til en vis grænse. Men vi MÅ ikke glemme, at det, som bibelen lærer os, er, at vi først og fremmest – før vi fordyber os i os selv – skal lærer Gud at kende! *Søg først Guds rige og gør hans vilje, så får I alt det andet i tilgift* Mt. 6 33

Har du tænkt på, at nøglen til løsningen på dine udfordringer og meningen med dit liv kunne findes ved at lære Gud bedre at kende? Se ham i øjnene og indgå i et partnerskab med ham? At træde ud i dans, når han byder dig op? Det kunne være, at humlen i meget af det, du står i – og jeg tror nogen af os her føler vi står i problemer til halsen – er, at du ikke kender Gud eller at du ikke kender Gud særlig godt? At du danser disco til Guds valsemusik? Og at det, som du trænger til at vide, er, at Gud har styr på det, og at han ikke har glemte dig. Men du er bare så langt væk, at han ikke kan føre dig.

Forklaring: Jesus

Dette liv har en mening, og den mening er ikke i første omgang, at vi skal være noget for nogen andre, så folk vil mindes os, sådan som min kære far sagde. Meningen med dit og mit liv er at vi skal omsætte det, vi har fået betroet i tæt partnerskab med Gud. Og hvis nogen skulle mindes os, så lad dem sige: Det liv hun/han levede, sådan som hun reagerede på at få den sygdom uden at blive vred eller angst, eller sådan som han tog imod den fremmede med kærlighed og omsorg, sådan som han taklede det at gå konkurs osv, det kan simpelthen ikke have ladet sig gøre uden Jesus. Jeg kan ikke forklare det menneske uden at forklare det med Gud! Jeg kan ikke forklare det ægteskab, den gavmildhed, den tålmodighed, den livsglæde, den uselvskhed uden med Gud. Sådan vil jeg godt leve!

Jeg har også en helt her i kirken, som også er blevet min veninde. Har fulgt hende tæt. Var i netværksgruppe sammen, da hun fødte Ashia. Begge var i stor livsfare. Siddet mange gange på sygehuset og i tlf: Overlever barnet? Går denne operation godt? 10 – 11 meget alvorlige operationer. J. var helt alene. Vi beder. Jeanette kan stadig takke Gud. Oplever

at Gud er nær og god. Bryder ikke sammen. Oplever sig tryk. For mig: Det kan ikke forklares uden at forklare det med Gud! Hun har danset med Gud som partner igennem det hele.

Bøn